

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

1

בפני התובעת **כב' השופט דן מור, שופט בכיר**
אליזבת פארן
על ידי עו"ד ג' אופיר

נגד

נתבעים **1.חן מסיקה**
ע"י עוה"ד מ' סויסה

2.טריפליי תוכן דיגטלי בע"מ

3.יובל קלאטי

שניהם על ידי עו"ד יעל רימר

2

פסק דין

3

1. התובעת, ילידת 1983, נאה למראה, בחרה לעסוק בדוגמנות. לשם כך התקשרה עם נתבע 1 (להלן: "**מסיקה**"), המנהל סוכנות לדוגמנות, לייצגה ולמצוא עבורה עבודות בתחום. הסכם ההתקשרות בין התובעת ומסיקה הוא נספח ב' לתצהירה. רשימת אירועי העסקתה ביצוג הסוכנות, היה נספח ב' לתצהיר מסיקה, משנת 2007 ועד 2009. לצורכי ההתקשרות ביניהם, הכינה התובעת מספר צילומי הכרות, המכונים "בוק הדוגמנית", הם נספח א' לתצהירו. התובעת מצולמת ב"בוק" בבגד ים ביקיני, בתצוגות שונות. רוב עבודתה של התובעת באמצעות הסוכנות היו דווקא עבודות דיילות ולא דוגמנות ממש, כנלמד מהרשימה, נספח ב', וכדוגמא לכך, ראה צילומה נספח א' לתצהיר התובעת. המחלוקת נשוא תובענה זו הינה עבודת דוגמנות שביצעה התובעת בהזמנת ועבור התובעת 2 (להלן: "**טריפליי**") שבשליטתו ובניהולו של נתבע מס' 3 (להלן: "**אייל**" או "**יובל**"), בחודש ספטמבר 2008.

15

2. טריפליי ביקשה וחיפשה דוגמניות להפקת סרטון לסלולר, כמשחק "ריאליטי", שם תצולמנה הדוגמניות בבגדי ים חושפניים, ולשם כך פנתה לסוכנויות דוגמנות וביניהם למסיקה. מסיקה העביר לטריפליי, לצורך זה, את צילומי הבוק של התובעת. טריפליי הציעה, לעבודה זו, ליום צילומים, סכום של כ- 500 ₪ לכל דוגמנית. לבסוף, בתאריך 18.9.08 נחתמה הזמנת העבודה בין התובעת לתובעת ועוד שלוש דוגמניות, כולן מעל גיל 18 (נספח 5 לתצהיר אייל). משחק הריאליטי, עברו תצולמנה הדוגמנות כונה "הדייט הלוהט". הדוגמניות תצולמנה לבושות אך ביקיני חושפני, בתוך בריכה או ג'קוזי, תוך שהן עונות על שאלות הנוגעות להעדפותיהן לגבי פגישות וקשרים עם גברים. הקהל יוכל לצפות בסרטונים, וכל צפייה בסרטון (קליפ) ייחשב כהצבעה עבור הדוגמנית. בסוף החודש, הדוגמנית שתזכה במספר הגדול ביותר של צפיות, תצא ל"דייט לווהט" עם אחד הצופים

25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

1 שיעלה בגורל (ראה נספח 8 לתצהיר אייל). רשימת השאלות שתשאלנה הדוגמנית רצופה
2 למסמך תנאי המשחק. אולם התובעת טוענת כי הן מסיקה והן אייל, ביום הצילומים,
3 בדרכם לאתר הצילומים בבית פרטי בירושלים, לא הציגו בפניה את מלוא פרטי תקנון
4 המשחק. לדבריה, שם המשחק כפי שנמסר לה היה "הדייט המושלם" ולא "הדייט הלוהט",
5 נמסר לה שהצילומים לא יהיו "זולים" אך "סקסיים", וכי יהיה ברור כי היא אינה מחפשת
6 דייט אלא מדובר במשחק בלבד, וגם אם תתבקש, לאחר מכן, לקיים "דייט" עם מי
7 מהצופים, הרי מדובר ב"דייט" מבוים. התובעת היתה, אותה עת, אישה נשואה.
8 כשנתבקשה התובעת לרקוד מול המצלמה, סירבה לכך. היא אף פסלה חלק מהשאלות
9 שהופנו אליה. יחד עם זאת, מודה התובעת כי האוירה באתר הצילומים היתה טובה
10 וידידותית, לה ולחברותיה הדוגמניות, כולל העדה אולגה וולין (ראה עמ' 16-12 לפרוטוקול).
11 התובעת אף טוענת כי הודע לה כי המשחק יועבר רק בסלולר ולא באתרי האינטרנט. לאחר
12 עריכת החומר המצולם, הסרטונים בהם נראית ונשמעת התובעת, הם המוצג נספח 7
13 לתצהיר אייל.

14
15 3. לאחר כחצי שנה נודע לתובעת כי הסרטונים, שלה ושל חברותיה, פורסמו ברשת האינטרנט
16 באתר FLIX.CO.IL, כסרטונים "בעלי אוריינטציה מינית גסה" (סע' 34 לתצהיר התובעת).
17 כשנכנסה התובעת לאתר, התברר לה כי בעמוד הבית, על גבי "באנר" מרכזי, היא מוצגת
18 לבושה ביקיני בזווית צילום המדגישה את מחשופה, כשהכתוביות והכתורות הינן בעלות
19 משמעות מינית זולה ובוטה, וכך אף התגובות (טוקבקים) שכללו גסויות וכינויי גנאי.
20 לדבריה, היא נפגעה קשות מפרסומים אלו, במיוחד כאישה נשואה, והיא חששה מאוד
21 מתגובות משפחתה וכל מכריה לפרסום.

22
23 התובעת פנתה מיד למסיקה בבקשה שהסרטונים יוסרו מיד מהרשת, ומסיקה הפנה אותה
24 לאייל. התובעת התקשרה לאייל ודרשה את הסרת הסרטונים. אייל סירב בטענה כי מדובר
25 בחוזים חתומים ושטריפליי אף הפיצה את המשחק לאתרים נוספים. מספר ימים לאחר
26 מכן, בתאריך 21.2.09, נשלח מכתב בא כוחה למנהל חב' "תפוז אנשים בע"מ", מפעילת אתר
27 FLIX, בהתראה טרם פניה לבית המשפט אם הסרטונים לא יוסרו, שאז הוחלט להסיר הן
28 את הסרטונים והן את המשחק כולו מהאתר, וזאת בתאריך 22.2.09 (ראה נספח 14 לתצהיר
29 אייל, התכתבות בין טריפליי ותפוז). המשחק המשיך להתנהל רק בחברות הסלולר, עוד
30 מספר חודשים, ולאחר מכן הורד גם משם. לא הוכח בפני שאחת מהדוגמניות המופיעות
31 בסרטונים נקראה לקיים "דייט" עם מי מהצופים בסרטונים, ברשת או בסלולר.

32
33 4. ב"כ התובעת טוען כי הסכמתה של התובעת לצילומים, כאמור לעיל, הושגה במצגי שווא,
34 הם בהצגת שם המשחק כ"דייט המושלם", בכך שהסרטונים יוצגו רק בסלולר, דהיינו,
35 במסך קטן בלבד וללא אפשרות להורדה, ובעיקר בכך שעריכת הסרטונים היתה מכוונת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

1 להצגת הדוגמניות בצורה זולה ופרובוקטיבית ולא כמשחק חברתי בלבד. תוצאה זו הושגה
2 בצילומי תקריב של מחשוף בגד הים של התובעת ובזויות הצילום. בנוסף טוען ב"כ התובעת
3 כי הכיתוביות באתר היו פוגעניות, תוך הצגת התובעת כאישה זולה המחפשת "גבר לבילוי".
4 לטענתו, נגרם לתובעת נזק ממשי ושהנתבעים חייבים לפצותה בגין נזק זה, וזאת מכח
5 האמור בסעיף 1 ו-7 לחוק **איסור לשון הרע**, תשכ"ה – 1965, ומכח האמור בסעיף 2(4), יחד
6 עם סעיף 4 לחוק **הגנת הפרטיות**, תשמ"א – 1981, וכן מכח האמור בסעי' 3(5) ו-6 לחוק
7 **למניעת הטרדה מינית**, תשנ"ח – 1998.

8
9 בסעי' 1 לחוק **איסור לשון הרע**, נקבע כי לשון הרע הוא כל דבר העשוי לבזות או להשפיל
10 אדם בעיני הבריות. סעי' 7 לחוק זה קובע כי פרסום לשון הרע הינו עוולה אזרחית. בסעי' 2(4)
11 לחוק **הגנת הפרטיות** נאמר כי:

12
13 **"פגיעה בפרטיות הינה אחת מאלה:**

14 **(4) פרסום תצלומים של אדם ברבים בניסבות, שבהן עלול הפרסום**
15 **להשפילו או לבזותו".**

16
17 בסעיף 4 לחוק זה נקבע כי פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית.

18
19 בסעיף 3(א)(5) לחוק **למניעת הטרדה מינית**, נאמר כדלקמן:

20
21 **"(א) הטרדה מינית היא כל אחד ממעשים אלו: -**

22 **(5) התייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו**
23 **או למיניותו, לרבות נטייתו המינית".**

24
25 בסעי' 6 לחוק זה נקבע כי הטרדה מינית, הינה, אף היא, עוולה אזרחית.

26
27 ב"כ התובעת טוען כי חבותו של הנתבע 1, מסיקה, הינה בהפרת התחייבותו החוזית כלפי
28 התובעת, או ברשלנותו, משלא טרח לברר עם טריפוליי את מהות הסרטונים והמשחק, כך
29 שחשף את התובעת לנזק. חבותם של הנתבעים 2 ו-3 הינה בעצם הכנת הסרטונים ודרך
30 הצגתם, כפרסום לשון רע, בפגיעה בפרטיות ובהטרדה מינית.

31
32 לטעמי, הכנת הסרטונים עצמם, והצגתם ברשת או בסלולר, אינה מגיעה כדי עוולה אזרחית .5
33 כלשהי. אולם לא כך המצב בהוספת הכותרות והכיתוביות, הטקסט המופיע באתר
34 הפרסום, בצמוד לסרטונים. שני הדברים יחדיו, עולים כדי כל אחת מהעוולות נשוא
35 התובעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

1
2 אם נצפה ונאזין בנראה ובנשמע בסרטון עצמו, הרי אין בו הרבה יותר מאשר נערה בבגד ים
3 חושפני, משתכשכת בבריכה, מציגה את גופה ומתמסרת למצלמה, ממש כצילומי "בוק
4 הדוגמנות". התובעת לא יכולה הייתה שלא להבין כי היא מתבקשת להציג את גופה
5 לראווה, אך אין בסרטונים אלו כל חריג מצילומי אופנה של דוגמניות בבגדי ים
6 המתפרסמים חדשות לבקרים בעיתונים, בטלוויזיה או ברשת. התובעת נראית נינוחה והיא
7 משתפת פעולה עם המראיין והצלם. גם הטענה על תצלומי תקריב שנעשו ללא ידיעתה, אינה
8 משכנעת, כאשר התובעת הסכימה להצטלם בבגד ים זעיר והיא מודעת יפה לגופה. איש לא
9 כפה עליה להצטלם כשהיא יורדת לבריכה או יוצאת ממנה, כשהיא מורחת רגליה בשמן
10 שיזוף או נעה בבריכה מצד לצד. בכל צילומי פרסומת לבגדי ים של החברות המובילות
11 בארץ ובעולם, התנהגות הדוגמנית אינה שונה, בטיבה, מהתנהגות התובעת באותו יום
12 צילומים. הנראה והנצפה יום ביום בכלי התקשורת הינם בידיעתו השיפוטית של בית
13 המשפט. התובעת בחרה בדוגמנות בבגדי ים והסרטונים אינם חורגים מהסכמתה. בעניין
14 זה התובעת לא תשמע בטענותיה אלו, ובמיוחד לאור האמור בסעיף 5 (א) לפקודת ה**נזיקין**
15 (**נוסח חדש**), (הסתכנות מרצון), שהוחל מפורשות על כל אחת ואחת מעוולות התביעה, שם
16 נאמר כדלקמן:

17
18 **"בתובענה שהוגשה על עוולה תהא הגנה שהתובע ידע והעריך,**
19 **או שיש להניח שידע והעריך, את מצב הדברים שגרמו לנזק**
20 **כי חשף עצמו או רכושו למצב זה מרצונו"**

21
22 בפרשתנו התקיימו כל שלושת התנאים המצטברים. התובעת ידעה כי תצולם, ולכל הוראת
23 הצלם שלא נראתה לה, סירבה. היא חשפה עצמה למצלמה, בידיעה כי היא מצולמת
24 כדוגמנית בבגד ים, ושהסרטון יפורסם, והיא הגיעה ליום צילומים מרצונה ובעבור תמורה,
25 בידיעה, כללית אמנם, למהות הדרישות ממנה.

26
27 אולם הדברים שונים בתכלית בכל הקשור ל"מעטפת" שהכינו הנתבעים 2 ו 3 – יחד עם
28 אנשי אתר FLIX, לסרטונים. האמת ניתנת להאמר, שלרוב קיים פער בין הצפייה הנוצרת
29 אצל הצופה לאור הכותרות ובין תוכן הפרסום, אך אין בכך כדי להקנות למי מהנתבעים
30 הגנה שבדין כנגד התביעה. במסך הראשי של האתר הופיע "באנר" (תמונה או שלט פרסום).
31 בכותרת "הדייט הלוהט" עם צילום חזה התובעת. בדף משחק "הדייט הלוהט" הכותרת
32 היא "רוצה לצאת איתי?", וליד צילומי הדוגמנות, כולל התובעת, המכונה "שירן", נכתב
33 כדלקמן:

34 **"ארבע הדוגמניות, נטלי, אולגה, שירן וליאן, כוסיות ברמות**
35 **אחרות ו... פנויות! אתם מוזמנים לצאת איתן לדייט!**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

ובהמשך :

"בתום התחרות, הבנות יבחרו את מי שהכי ה... אותן/ ריגש אותן/ הקסים אותן, והזוכה המאושר ייבחר עם מי מהדוגמניות הוא רוצה לבלות ערב שלם. הדייט הלוהט יצולם ויעלה לאתר פליקס. ההשתתפות היא לבני 18 ומעלה.

בכניסה לדף הסרטונים מופיעות תמונת הדוגמנית וליד תמונת התובעת בבגד ים נכתב – "שירן רוצה אותך". לחיצת עכבר על תמונתה, מעלה את הסרטון ובחלון הפתיחה הכותרת היא – "שירן אוהבת ל...".

בהמשך נכתב, לכאורה מפי התובעת, כי :

"שלום לכולם, קוראים לי שירן ואני דוגמנית בת 22 מגבעתיים. נכנסתי לתחום במקרה אבל אני מתענגת על כל רגע. אני אוהבת להרגיש מוערכת ולפעמים גם... המשך...

תוכן הטוקבקים שבהמשך הינו כזה שבחרתי שלא לצטטם כחלק מפקס הדין, אך הדברים כתובים בנספחים ג', ד' ו – ה' לתצהיר התובעת.

הרמזים הבוטים, הסקסיסטיים, ההופכים את הדוגמנית לחפץ המוצע לצופים לצורך "דייטים לוהטים", הכינויים והשפה, אינם אלא לשון רע, פגיעה בפרטיות והטרדה מינית, ואין לקבל כל טענה על הסכמה מפורשת או מכללא לתוכן הפרסום. הוכח בפני ברורות כי שם המשחק, כפי שהוצג לדוגמנית היה "הדייט המושלם", ולא "הלוהט". נאמר והובטח להן כי הדברים יוצגו שלא בפרובוקטיביות זולה. התובעת לא ידעה כלל, ואף לא נתנה הסכמתה ל"עטיפה" בה הוצגו הסרטונים לקהל הצופים. ממילא יש להניח כי העריכה הסופית ובחירת הכיתוביות נערכה והוכנה זמן רב לאחר יום הצילומים.

לטעמי, הצגת התובעת כ"כוסית", הפנוייה ל"דייט הלוהט", המוכנה להיפגש עם מי ש"ריגש" אותה, ונרמז שהיא – "אוהבת ל...". כלומר, אוהבת דבר מה שיש לצנזרו ושאין לציין במפורש ברבים וכדומה לכך, הינה בבחינת ביזוי והשפלה, כאמור בסעיף 1 לחוק לשון הרע, וכן יש בפרסום זה, בנסיבותיו אלה, כדי להשפילה ולבזותה, ואף בהתאם להוראת בסעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, כשה"נסיבות" כאמור שם, הם "מעטפת" הסרטונים, הם הצילומים, כאמור בסעיף זה בחוק, ולבסוף יש בכך אף הטרדה מינית, כאמור בסעיף 3(5) לחוק זה, כאשר ההתייחסות לתובעת בפרסומים הינה דווקא ביחס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

1 למיניותה והתנהגותה המיניית, ובדרך מבזה ומשפילה. אולם ברור שהעובדות שהוכחו
2 המקיימות כל אחת מעולות אלו, אינן אלא מעשה אחד ולא במצטבר.
3
4 למסיקה, נתבע 1, חובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי התובעת. הפרתה מהווה רשלנות.
5 כסוכנה של התובעת, הוא חייב לפעול כנציג מיומן וסביר וחשיפתה לנוק הינה הפרת חובת
6 הזהירות החלה עליו כלפיה. בהתאם לאמור בחוזה ההתקשרות בין התובעת לסוכנות (נספח
7 ב' לתצהיר התובעת), מסיקה מתחייב "לשווק" את הדוגמנית (סעי' 5), מתחייב לבדוק את
8 ההסכמים שנחתמו בינה ובין המזמינים (סעי' 8), וליתן לה "שירותי ניהול" (סעי' 6). לשם כך
9 הוא מקבל 35% משכרה. הסוכן אינו רשאי להתעלם מחובתו כמנהל ומשווק, לבדוק היטב
10 את כל הכרוך בעבודת הדוגמנות המוזמנת. עליו לנקוט במידת הזהירות הסבירה בנסיבות
11 העניין (ראה הגדרת עוולת הרשלנות, סעיף 35-36 לפקודת הנזיקין). מסיקה היה חייב
12 לצפות כל נזק אפשרי לתובעת כתוצאה העשויה לנבוע מהצילומים ומהמשחק עבורו הם
13 מיועדים, כשהוא "משווק" את הדוגמניות, כולל התובעת, ליום צילומים בבגדי ים בבית
14 מבודד, למשחק ריאליטי של דייטים עם הצופים. מסיקה אינו משוחרר מכל אשר עלול
15 להתרחש בהמשך עם התובעת, כולל סוג וטיב ההתנהגות כלפיה, עצם ביצוע הצילומים וכל
16 הכרוך בכך. גם אם עצם הנתבע 1 את עיניו מלבדוק את הדרך בו יתבצעו הצילומים או
17 ישווק המשחק, התנהגותו חורגת מהמצופה ממנו כאיש מקצוע בתחום זה, סוכן דוגמניות.
18 הוא מפר את חובתו ממש כאילו שלח אותן להצטלם בשדה מוקשים, וללא הגנה מתאימה.
19 אולם, השאלה הנשאלת היא באם חובת הזהירות שעליו מתפשטת אף על המעטפת
20 לסרטונים, שהוכנה מאוחר יותר והועלתה כחלק מהותי ובלתי נפרד בפרסום באתר FLIX
21 ובסלולר. לדעתי, התשובה חייבת להיות שיש להפריד בין השניים, בין צילומי הדוגמניות
22 באתר ההפקה, ובין הכנת הפרסום, על כל אשר בו, כולל הכותרות והכיתוביות, עובר
23 להעלאת הפרסום לרשת. לא הוכח בפני כי מסיקה ידע על המשחק יותר מאשר הדוגמניות,
24 ולא הוכח בפני כי הייתה לו יד ורגל בכל הקשור במעטפת הפרסום. במקרה זה, הנזק
25 לתובעת לא נגרם מכל אשר התרחש ביום הצילומים. על כן, אם כי בדוחק, בית המשפט
26 אינו יכול לקבוע כי הנתבע 1, מסיקה, התרשל כלפי התובעת, וכתוצאה מרשלנותו זו נגרם
27 לה הנזק. הנזק נבע מהפרסום בשלמותו ולא מעצם צילום הסרטונים כשלעצמם.
28
29 לא כך המצב בעניינם של נתבעים 2 ו-3. הם שהיו האחראים למשחק פרי יצירתם והם
30 שיתפו פעולה באופן מלא בשיווק המשחק – באופן ובדרך הצגת הדוגמניות באתרי הפרסום.
31 נתבעת 2, טריפליי, באמצעות אייל, יחד עם אנשי האתר, הם שהכינו את "המעטפת" כאמור
32 לעיל, והם שזוכים בתמורה המוסכמת מהפרסום באתר הרשת ובסלולר, וזאת בהתאם
33 להצלחת המשחק. הכנת הפרסום נעשתה בכוונה לשווקו בדרך הטובה ביותר, להבנתם. הם
34 שביצעו, בפועל, את הפרסום הפוגע והאסור, כאמור בחוק איסור לשון הרע או בחוק הגנת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

1 הפרטיות. הם שאחראים ליחס המבזה והמשפיל לדוגמניות, ביניהן התובעת, כהוראת
2 החוק למניעת הטרדה מינית.

3
4 נתבע 3, בעדותו, ניסה להטיל את האחריות ליצירת התוכן הכתוב בפרסום על אנשי אתר
5 FLIX וחברת תפוז בלבד. בעדותו (עמ' 45 לפרוטוקול) אומר אייל כדלקמן:

6
7 **"...אפילו בדברים הקטנים שיש תיאורים כתובים שלא אנחנו כתבנו אלא עורכים**
8 **של תפוז... הם כתבו את הכיתוביות על הסרטון עצמו... שאנחנו כתבנו ויש**
9 **כיתוביות של כותרת ראשית וכותרת משנית... אני לא חושב שהן היו יותר מדי**
10 **פרובקטיביות. לא ראיתי לנכון משהו שהייתי צריך להתערב.**

11
12 ש. שירן אוהבת ל... , זו כותרת שאתם כתבתם?

13 ת. נכון.

14
15 כלומר, הנתבעים 2 ו- 3 מודים למעשה בחלקם בהכנת מעטפת הפרסום. חלק מהדברים
16 נכתבו במו ידי נתבע 3. אייל מודה שהוא היה מודע, עובר להעלאת המשחק לאויר, לכל
17 הכתוביות והכותרות, אך לא מצא לנכון להתערב. כלומר, הוא נתן ידו לפרסום הכולל, על
18 כל אשר בו. מכל מקום, הטענה כי חלק מהתוכן הכתוב אינו שלו, לא תשמע, כאשר בהודעת
19 מייל ששלח אייל לאנשי תפוז, נספח 14 לתצהירו, מיום 22.2.09, הוא כותב ש"מה שהפריע
20 ועשה את הבלגן ל- FLIX זה שכתבנו (בלשון רבים) שהדוגמניות הן..." כך וכך. ובמייל
21 מוקדם יותר הוא כותב שהתובעת רוצה לתבוע לשון הרע בעקבות הטקסטים וכל הקונספט
22 "שהצגנו", שוב בלשון רבים, שהן פנויות שמעוניינות בדייטים, במילים אחרות – הוא מודה
23 ומכיר באחריותו המשותפת ל"טקסט" ולדרך בו הוצגו הדוגמניות בפרסום.

24
25 6. באי כח הנתבעים טוענים בסיכומים לעוד מספר טענות הגנה, ולהלן התייחסותי לכל אחת
26 ואחת מטענותיהם:

27
28 א. ב"כ נתבע 1 טוען כי צילומי דפי האינטרנט, שצורפו לתצהיר התובעת, אינם ראיה
29 קבילה וכשרה, בהעדר עדות נציג מוסמך של האתר בו פורסמו הדפים. אין בטענה
30 זו ממש, כאשר הנתבעים 2 ו- 3 אינם כופרים בתוכן הדפים, דהיינו, הפרסום
31 האסור והפוגע. מעבר לכך, הרי התובעת הצהירה והעידה כי דפים אלו הם הדפים
32 ששזפו עיניה, כשנכנסה לאתר הנידון, ודי בכך כדי להכשיר את הצגתו כראיה,
33 ובמיוחד אין כל מקום לפקפק במהימנות דבריה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

- 1 ב"כ נתבעים 2 ו 3 – טען כי "הכיתוביות בסרטון אינן מפרות כל חובה". לדבריו, יש
2 לבחון את הפרסום כולל, ולא אך ציטוט חלקים ממנו, שיש בכך כדי ליתן
3 לציטוטים - "חיים משל עצמם". לדבריו, יש לאבחן בין פרשתנו לפסה"ד שהובא
4 בסיכומי ב"כ התובעת, ע"א 5653/98, אמליו פלוס נ' דינה חלוץ, פד"י נ"ה (5) 865,
5 שם קבע בית המשפט שלעיתים ראוי לבחון את הכותרת בנפרד מהרשימה שתחתיה
6 (עמ' 880). אולם כפי שנאמר שם, מפי כב' השופט מ. חשין, הוא שמשקלה של
7 הכותרת, מול האמור ברשימה שתחתיה, תלוייה בנסיבות כל מקרה ומקרה.
8 בפרשתנו, עצם הרשום בכותרת ובטקסט הנילווה, יחד עם התוכן המצורף
9 לסרטונים, הוא שמהווה את הפרסום הפוגע, כך שאין בטענה זו כדי להקים כל
10 הגנה לנתבעים.
- 11
- 12 ג. עוד הוא טוען כי אין לנתבעים 2 ו 3 כל חבות בכל הקשור לתוכן שנקבע בלעדית
13 על ידי עורכי האתר. אולם, כפי שכבר נאמר קודם לכן, לנתבעים 2 ו 3 אחריות
14 לפרסום על כל אשר בו, והם לקחו חלק בהקמת המעטפת, ומכל מקום, הנתבעים
15 לא הוכיחו כי נבצר היה מהם לדרוש מאנשי תפוז, או פליקס, להימנע מלכתוב חלק
16 זה או אחר מהכותרות והכיתוביות. טענה נוספת היא להעדר חבות לעניין
17 ה"טוקבקים", ובעניין זה מסכים בית המשפט עם הנתבעים שהאפשרות והכח
18 למנוע פרסום טוקבקים פוגעניים, או להסירם מיד עם הופעתם, הינה של האתר
19 בלבד והיא חורגת משליטתה של נתבעים 2 ו 3 בפרסום הפוגע. אולם די היה
20 בפרסום עצמו, ללא הטוקבקים, כדי להביא לנזק הנטען.
- 21
- 22 ד. לעניין פרסום לשון הרע, טוען ב"כ הנתבעים 2 ו 3 כי יש לבחון את הפרסום בקנה
23 מידה אובייקטיבי ולא אך במבחן תחושתיה הסובייקטיביות של התובעת. ואכן,
24 המבחן הוא מבחן אובייקטיבי, על פי פרשנותו של הצופה הסביר (ראה אורי שנהר,
25 דיני לשון הרע, ע"מ 109 ואילך). אולם, כאמור, בית המשפט קבע את משמעות
26 הפרסום הנדון דווקא במבחן בו תומך ב"כ הנתבעים, כשעדותן של התובעת ושל
27 עדת התביעה, דוגמנית נוספת נשוא הפרסומים, רק מהווה ראיה נוספת, מצטברת,
28 להתרשמות בית המשפט מהפרסום.
- 29
- 30 עוד נטען להגנת ה"אמת שבפרסום", שכן הסרטון והכיתוביות - "משקפים באופן
31 מלא את התנהגות התובעת" (סע' 69 לסיכומיו). טענה זו, טוב היה לה שלא היתה
32 נשמעת, כשב"כ הנתבעים חושף עצמו לתביעת לשון הרע, אלמלא הוקנתה לו
33 חסינות כאמור בסע' 13(5) לחוק לשון הרע, פרסום שנעשה על ידי בא כח בעל דין
34 תוך כדי הדיון המשפטי.
- 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

- 1 מוסיף ב"כ הנתבעים וטוען להגנת "תום הלב", כאמור בס' 15(1) לחוק לשון הרע,
2 כשהנתבעים לא ידעו ולא היו חייבים לדעת על הנסיבות מהן משתמעת לשון הרע,
3 שהרי התובעת לא הביעה כל התנגדות לסרטונים. כמובן שטענה זו לא תשמע,
4 שהרי לתובעת לא הוצג התוכן הפוגע של הפרסום, עובר לפרסום, והיא כלל לא
5 ידעה עליו, וממילא על הנתבעים החובה להימנע מכל פרסום אסור ופוגעני.
6
7 לעניין העוולה כאמור בחוק הגנת הפרטיות, טוען בא כוחם כי התובעת נכשלה
8 מלהוכיח את העדר הסכמתה לפרסום, אף שהוא משפיל או מבזה. בטענה זו אין
9 ממש, כאמור, שכן התובעת לא נתנה כל הסכמה לתוכן ולמעטפת, מעבר לצילומים
10 עצמם. עוד מצביע ב"כ הנתבעים על האמור בסעיף 18(2)(א) לחוק זה, דהיינו, אי
11 ידיעת הנתבעים, במקרה הנידון, על האפשרות לפגיעה בפרטיות התובעת. התשובה
12 לכך היא שעל הנתבעים החובה למנוע נזק מהתובעת, תוך עשיית השימוש
13 בצילומיה, אף שאלו נערכו בהסכמה, וזאת ב"מעטפת" הטקסט הנלווה לצילומים
14 בפרסום, כפי שערכו וביצעו. אין כל דמיון בין הפרשה נשוא פסק דיני בת.א (ת"א)
15 162975/09, פלונית נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה, (פורסם ב"נבו"), שם קבעתי
16 כי חרטה על דברים שנאמרו בראיון עיתונאי שניתן, עקרונית, בהסכמה, אין בהם
17 כדי לבסס טענה לפגיעה בפרטיות, דווקא ובמיוחד לאור ההסכמה מראש לראיון
18 ולתשובות שניתנו. התובעת, בפרשתנו, לא שהסכימה מראש ולאחר מכן התחרטה,
19 אלא שנשללה ממנה כל אפשרות ליתן הסכמה לתוכן הפרסום, בכללותו.
20
21 הנתבעים אף סוברים כי התובעת הסתכנה מרצון, כאמור בסעיף 5 לפקודת הנזיקין
22 (נוסח חדש). ואכן, היא "הסתכנה מרצון" בצילומי הסרטונים, אך מעולם לא
23 הסכימה, או הסתכנה מרצון, לתוכן ומעטפת הפרסום. גם טענה בדבר "אשם
24 תורם" גורלה להידחות. לא תשמע טענה כאילו משהסכימה התובעת לצילומים, יש
25 בכך מתן הסכמה גם ל"טקסט" שכינו ופרסמו הנתבעים 2 ו-3, בנוסף ובצמוד
26 לצילומים. מכאן שאין להקטין מאשמתם של הנתבעים אך בגין הסכמת התובעת
27 להצטלם בבגד ים. האם עצם הצילום בבגד ים חושפני מתיר לנתבע 3 לבזות
28 ולהשפיל את הדוגמנית, כראות עיניו, והכל למען מיקסום רווחיו משיווק המשחק?
29
30 טענתו האחרונה של ב"כ הנתבעים 2 ו-3, לחילופין, היא שחבותם של הנתבעים,
31 אינה כלפי התובעת אלא רק כלפי הנתבע 1, הסוכנות. מטענה זו נובע כי לדעת
32 הנתבעים, הפניית התובעת לעבודת הדוגמנות שהוזמנה, כפי שנעשתה, נותנת בידם
33 את הזכות לבצע את הפרסום באתר FLIX ובסלולר, כראות עיניהם וכפי שאכן
34 נעשה. אולם, ראשית, לא הוגשה כל הודעה לצד שלישי כנגד הנתבע 1, ושנית, לא
35 מצאתי במסמכי ההזמנה וההתקשרות בין מסיקה לטריפליי כל ויתור מאחריות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

- 1 המזמין לטיב ותוכן הפרסום הסופי שיעלה באתרים, תוך דרישה מהסוכנות
2 "לשווק" למזמין אך ורק דוגמניות המסכימות מראש לכל אשר יאמר ויוצג
3 בפרסום העתידי. גם טענה זו – נדחית.
4
- 5 .7. ועתה לגובה הנזק. ב"כ התובעת מבקש בתביעתו ובסיכומיו פיצויים ללא הוכחת נזק,
6 כאמור בסעיף 7א(ב) לחוק **לשון הרע**. הסכום כאמור בסעיף 7א(ב) מוכפל כאשר מוכח שלשון
7 הרע פורסמה ב"כוונה לפגוע". כוונה שכזו לא הוכחה. הנתבעים 2 ו-3 התעלמו מהאפשרות
8 שהדוגמניות תפגענה, אך ברור שלא התכוונו לפגוע בהן. אף חוק **הגנת הפרטיות**, בסעיף
9 29א' חוזר, למעשה על הוראות אלו שבחוק **לשון הרע**, וכך גם בחוק **למניעת הטרדה**
10 **מינית**, בסעיף 6(ב). מנגד, יש לזקוף לזכות נתבעים 2 ו-3 את האמור בסעיף 19(4) לחוק
11 **איסור לשון הרע**, שם נקבע כי בבואו לפסוק פיצויים, רשאי בית המשפט להתחשב גם
12 בנקיטת הצעדים על ידי הפוגע להפסיק את הפצת הפרסום.
13
- 14 ב"כ הנתבעים מוסיפים וטוענים, ראשית, להעדר כל הוכחה לנזק ממשי, ושנית, כי ענייננו
15 בפגיעה של מה בכך, כאמור בסעיף 4 **לפקודת הנזיקין (נוסח חדש)**. הנני דוחה טיעוניהם אלו
16 מכל וכל. הנזק לשמו הטוב של אדם, אינו "נזק של מה בכך", ויש להגן על הנפגע מלשון הרע
17 או מפגיעה בפרטיותו, ממש כבפגיעה בגופו או בכיסו. טוב היה לב"כ נתבע 1, שהיה נמנע
18 מלהשמיע טענות אלו. פרסומה של התובעת כאישה קלת דעת, המחפשת ריגושים בדייטים
19 עם זרים, תוך רמזים עבים להתנהגות מינית חופשית, במיוחד כשהיא אישה נשואה,
20 והנתבעים ידעו על כך, תוך הפיכתה לחפץ המוצע לצופים, להנאתם, הינה ביזוי והשפלה של
21 ממש.
22
- 23 בהתחשב בכל נסיבות פרשתנו, הנני קובע את גובה נזק התובעת על סך של 50,000 ₪,
24 כאשר, כאמור ברע"א 4740/00, **לימור אמר נ' אורנה יוסף ואח'**, (לא פורסם), מפי כבי
25 הנשיא דאז, א' ברק, מטרת הטלת הפיצוי בגין לשון הרע הינה הן בהחזרת הנפגע למצבו
26 עובר לפרסום, והן למטרת חינוכו של הציבור הרחב ולהביא להפנמתו את ערך הפגיעה
27 בערכים מוגנים אלו של שם טוב והגנת הפרטיות. לכך יש להוסיף את ערכי החברה בה אנו
28 חיים למניעת כל הטרדה מינית, בכל דרך שהיא. יחד עם זאת, כאמור, יש להתחשב בהסרת
29 הפרסום באתר FLIX תוך ימים ספורים לאחר הדרישה, ולגבי הפרסום בסלולר, לא הוכחה
30 בפני לא תקופת הפרסום ולא צורתו, וגם פרסום זה הוסר לבסוף, לבקשת ב"כ התובעת,
31 אם כי לאחר תקופה ארוכה הרבה יותר.
32
- 33 .8. לאור כל זאת, הנני מחייב את הנתבעים 2 ו-3, יחד ולחוד – ובענין זה לא נטען אחרת -
34 לשלם לתובעת את הסך של 50,000 ₪, כשסכום זה נושא ריבית כחוק החל מהיום, וכן את
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 מאי 2011

ת"א 162477-09 פארן ואח' נ' מסיקה ואח'

- 1 הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בסך של 7,500 ₪, נכון להיום. התביעה כנגד הנתבע 1 נדחית,
- 2 אולם בנסיבות העניין הנני קובע כי כל צד יישא בהוצאותיו.
- 3
- 4 ניתן היום, כ"ב אייר תשע"א, 26 מאי 2011, בהעדר הצדדים.
- 5

דן מור, שופט בכיר

6